

عنوان مقاله:

تعیین حد گسترش رشته های علوم پزشکی درمقاطع تحصیلات تکمیلی درکشور

محل انتشار:

طب و تزکیه، دوره 26، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سید منصور رضوی - استاد گروه پزشکی اجتماعی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران، دبیر شورای عالی برنامه ریزی علوم پزشکی.

احمد خالق نژاد طبری - استادگروه جراحی کودکان دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی، دبیر شورای گسترش دانشگاههای علوم پزشکی.

سید عبدالرضا مرتضوی طباطبائی - دکتری تخصصی (PhD) پروتئومیکس، معاون دبیرخانه شورای عالی برنامه ریزی علوم پزشکی.

معصومه رجبی - کارشناس دبیرخانههای شورای عالی برنامه ریزی و گسترش علوم پزشکی.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: تاسیس یک رشته در دانشگاه اگر مبتنی بر نیازهای حال و آینده جامعه نباشد، نه تنها باری را از مشکلات انبوه جامعه بر نمی دارد، بلکه موجب اتلاف هزینه ها و سرمایه های ملی، وابستگی، رواج مدرک گرایی، رواج سودجویی های اقتصادی، رواج خطاهای تخصصی، افزایش بیکاران تحصیل کرده در جامعه، به هدر رفتن انرژی و سرخوردگی نیروهایی می شود که با امید تعالی فردی و اجتماعی وارد عرصه های علمی گوناگون می شوند تجربه نشان داده که در بیشتر مواقع ملاک های درستی برای تاسیس یک رشته علمی در یک منطقه وجود ندارد و رقابت های منطقه ای نسبت به نیاز های منطقی جامعه غلبه دارد. هدف از این مطالعه، تعیین حدود گسترش رشته های علوم پزشکی درمقاطع تحصیلات تکمیلی در دانشگاه های علوم پزشکی کشور بوده است. روش: از میان بیش از 60 شاخص درون دادی، فرایندی، برون دادی و پیامدی، تعدادی شاخص که دستیابی به اطلاعات آن ها میسر بود انتخاب شدند. شاخص های اصلی مورد بررسی عبارت بودند از: نمره هزینه دوره ها، نمره هزینه محل، نسبت متقاضی ورود به رشته ها به ظرفیت پذیرش به تفکیک رشته ها، نمره بازدهی (نمره بعد خدمتی، نمره بعد مدیریتی، نمره بعد انتقال دانش و نمره بعد تولیدی)، تعداد کل محل های ممکن برای اشتغال و میزان امکان اشتغال. روش اصلی در باره داده هایی که به صورت عینی قابل دستیابی نبود، استفاده از نظر خبرگان بود. نتایج: در تعداد 28 رشته مقطع مشکل محدودسازی وجود ندارد، رشته مقاطعی که مورد نیاز نیستند و بهتر است برای 5 سال متوقف شوند 20 مورد بوده اند (منظور ازتوقف، پرهیز از صدور مجوز جدید، کاهش ظرفیت، پذیرش یک سال در میان و یا تغییر تدریجی کاربری رشته است)، رشته مقاطعی که می توان به یک تا 2 دانشگاه اجازه تاسیس داد 23 مورد، تعداد رشته مقاطعی که می توان به 5 تا 10 دانشگاه مجوز تاسیس داد 62 مورد و رشته هایی که فقط باید در مراکز نظامی گسترش یابند 2 مورد بودند و رشته های جدید و تازه تاسیس (در سال های 92 و 93) و یا رشته مقاطعی که اطلاعات کاملی از آن ها در دست نبود 23 مورد بودند. نتیجه گیری: گسترش رشته های آموزش پزشکی، اکولوژی انسانی، انگل شناسی پزشکی، حشره شناسی پزشکی و مبارزه با ناقلین، سلامت سالمندی، سلامت و رسانه، سم شناسی، علوم تغذیه در بحران و حوادث غیر مترقبه، مامایی، فیزیولوژی، فیزیولوژی ورزشی، کتابداری و اطلاع رسانی و مدیریت خدمات بهداشتی در مقطع کارشناسی ارشد و رشته های اخلاق پزشکی، بافت شناسی پزشکی، تاریخ علوم پزشکی، پزشکی مولکولی، علوم تشریحی در مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری تا سال 1399 در کشور محدود شوند.

کلمات کلیدی:

طبقه بندی مشاغل علوم پزشکی، برآورد نیروی انسانی، محاسبه هزینه های آموزش، شاخص های منابع انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

